

H. M. Petersen: Der faldt før en Udtalelse fra den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts Ade Valgfreds (Walthers), som jeg ikke kan lade hengaae upaataalt; jeg havde haabet, at den ærede Ordfører havde imødegaaet den, men da det ikke er sleet, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord derom. Den ærede Rigsdagsmand sagde nemlig, at Embedsmanden staaer i samme Forhold til Staten, som Tjenestetjyendet til sin Husbond. Jeg skal nu ikke udtale mig om, hvorvidt det var rigtigt eller ikke, hvis saa var; men at det ikke er saaledes, er os dog Alle bekendt. Jeg skulde næsten troe, det var rigtigt, hvis det var saa, men derom er der jo ikke Tale; Spørgsmaalet er kun, om det er saaledes eller ikke. Naar Husbonden ikke længer er fornøiet med sit Thynde, siger han det op og lader det gaae, og naar han har betalt det sin Løn for den Tid, det har tjent ham, ere de dermed færdige; men saaledes gjør Staten ikke ved Embedsmændene, dermed vil Embedsstanden ikke nøies. Embedsmændene sige: Saa snart vi nu blive Embedsmænd, have vi billigt Krav paa, at Staten skal forsørge os, vore Koner, vore Børn o. s. v. Det ærede Medlem siger: Det er godt at have faste Indtægter og Udgifter; ja, men hvem Andre i hele Staten end Embedsmændene have faste Indtægter; hvorfra skulle de faste Indtægter for Andre komme? Vi kunne vel i vor Finantslov gjøre en Calculé over Statens Indtægter, men kunne vi virkelig sige, at vi faae de Penge ind? Der kan komme Omstændigheder, hvor vi ikke faae nær saa Meget ind, som vi havde ventet, og er Noget saa mere billigt, end at den Mand, der hænger sig paa Statens Skuldre og siger: Jeg offrer min Tid paa Staten, den maa lønne mig derfor; ogsaa bærer gode og onde Tider med Staten? Hvor have vi en bedre Maalestof? Hvorpaa berøer Danmark's Hovedindtægtskilde? Det er paa Kornavlen, og er Noget saa mere rimeligt og billigt, end at man lader Lønningerne stige og falde med vore Indtægter? Er Kornet dyrt; saa ere vore Indtægter større; er det billigt, ere de mindre. Hvor kan det ærede Medlem dog ville sige, at Forholdet mellem Embedsmanden og Staten og Forholdet mellem Thyendet og Husbonden er

Et; nei det er meget forskjelligt. Jeg kan ikke lade denne Ytring gaae upaataalt hen, men jeg maa paa det Bestemteste paataae og sige, at der er en ganske overordentlig Forskjel. Ved denne Forskjel er det fuldkommen vel begrundet, at Staten opstiller Kornpriserne og siger: naar Kornet, der er vor Hovedindtægtskilde, er dyrt, skal Du have lidt mere i Løn, men naar Statens Hovedindtægtskilde ikke slyder saa rigeligt, skal Du nøies med noget Mindre. Det ærede Medlem nævnte Dyrtidstillægslovene; ja dengang kom Kornprincippet frem, og hvorfor kom det frem dengang? Fordi Embedsmændene sagde: Nu er det gode Tider for Staten, Bonden faaer saa Meget for sit Korn, Staten kan godt give mig Mere i Løn, thi mit Brød, mine Gryn og mit Meel er mig saa dyrt. Vi sagde: Ja, det kan Du ogsaa faae, vi gif ind derpaa, men hvorvidt Velvilligheden er bleven paafjønnet, skal jeg lade staae hen. Da nu Kornet imidlertid igjen faldt i Prisen, sagde Embedsmanden: Det, jeg nu engang har faaet, vil jeg gjerne beholde, uagtet Statens Indtægtskilde ikke slyder saa rigeligt som før. See derfor er Kornprincippet eller Bygprincippet, hvad det skal kaldes, kommet ind, og Intet kan være mere billigt end det.

Eschering: Det gjør mig ondt, at man her har indbragt et nyt Forhandlingsthem, jeg mener Capellets Stilling, men efterat det er kommen frem, troer jeg, det er nødvendigt, at det bliver stillet paa den rette Grundvold. Gageringen for Capellets Medlemmer gives kun som en Maalestof for den Pension, Medlemmerne af Capellet kunne gjøre Regning paa af Staten, men forøvrigt ere de lønede af Theatret i Henhold til Theatrets Gøne til at betale. Vil det ærede Medlem gjøre Noget for, at Capellets Medlemmer kunne faae høiere Løn, saa skal han henvende sig til dem og raade dem til at spille, som de gjorde i forbums Tider, saa at selv Dyrene dansede, at spille saaledes, at de kalde Europas Befolkning til at fylde vort Theater, saa kunne de blive bedre betalte; dette skulde han raade baade Medlemmerne af Capellet og Skuespillerne. Naar Angen kommer der, og Bænkene staae ledige, saa maae de takke til, at de have